

LEGEA ARHIVELOR

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

SENATUL

CAMERA DEPUTAȚILOR

CAPITOLUL I

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art.1. (1) Prezenta lege asigură constituirea, administrarea, protejarea și folosirea în interes public a arhivelor.

(2) Arhivele sunt constituite din totalitatea documentelor, indiferent de forma, suportul și metoda de inscripționare, create și/sau deținute de-a lungul timpului de către orice persoană juridică sau fizică, serviciu ori organism, public sau privat, în exercițiul activității sale.

(3) Statul asigură protejarea documentelor prevăzute la alin.(2), în condițiile prezentei legi.

(4) Protecția arhivelor se realizează, în condiții de pace, potrivit prevederilor prezentei legi; în caz de război sau situații de urgență se aplică măsurile stabilite de organele abilitate prin lege, cu asistența de specialitate a Arhivelor Naționale.

Art. 2. (1) Constituirea, prelucrarea, conservarea și folosirea arhivelor se realizează de către toți creatorii și deținătorii de arhive, în condițiile prezentei legi.

(2) Creatorii și deținătorii de arhive răspund de evidența, inventarierea, selecționarea, păstrarea și folosirea documentelor în condițiile prezentei legi.

(3) Creatorii și deținătorii de arhive sunt obligați să comunice în scris Arhivelor Naționale sau, după caz, direcțiilor județene ale Arhivelor Naționale, în termen de 30 de zile, de la înființare, reorganizare sau de la începerea procedurii falimentului, documentele care atestă aceste situații, precum și măsurile dispuse în vederea asigurării protecției documentelor de arhivă.

Art. 3. (1) Cea mai importantă parte a arhivelor o reprezintă Patrimoniul Arhivistic Național al României, parte a patrimoniului cultural național mobil;

(2) Totalitatea documentelor oficiale și particulare, indiferent de formă, suport, ori metodă de inscripționare care, prin conținutul informațional, asigură reconstituirea unor evenimente și epoci istorice, legalitatea unor drepturi și libertăți fundamentale ale cetățenilor, precum și documentarea juridică, științifică și administrativă, constituie Patrimoniul Arhivistic Național al României.

(3) Documentele ce aparțin Patrimoniului Arhivistic Național al României, au valoare arhivistică și sunt proprietatea publică a statului român.

(4) Documentele cu valoare practică, ce servesc la reconstituirea vechimii în muncă nu fac parte din Patrimoniul Arhivistic Național.

Art. 4. În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

1. *documente* – înscrisuri oficiale sau particulare, diplomatice și consulare, memorii, manuscrise, proclamații, chemări, afișe, planuri, schițe, hărți, pelicule cinematografice și alte asemenea mărturii, matrice sigilare, precum și înregistrări foto, video, audio și electronice;

2. *unitate arhivistică* – element component al unui fond sau unei colecții arhivistice, care se individualizează prin conținutul și forma sa și care ocupă o poziție distinctă în instrumentul de evidență a fondului sau colecției;

3. *fond arhivistic* – totalitatea documentelor create pe parcursul activității sau existenței persoanelor juridice sau fizice, indiferent de suport;

4. *colecție arhivistică* – totalitatea documentelor grupate de o persoană juridică sau fizică conform unui anumit criteriu, fără a ține seama de proveniența lor;

5. *administrarea arhivelor* – ansamblul activităților care privesc constituirea, evidența, prelucrarea, păstrarea și conservarea arhivelor;

6. *creator și deținător de arhive* – persoană juridică sau fizică, serviciu ori organism public sau privat, care în decursul activității a creat sau creează și deține arhive;

7. *nomenclator arhivistic* – listă sistematică a tuturor categoriilor de documente emise, primite sau întocmite pentru uz intern de către un creator în decursul activității proprii, având la bază evaluarea acestora pe criteriul structural, tematic, al valorii și al termenelor de păstrare ;

8. *evaluare* – procedeu prin care se analizează importanța unui document / ansamblu de documente, în vederea stabilirii termenelor de păstrare a documentului în funcție de valoarea acestuia și apartenența la Patrimoniul Arhivistic Național.

9. *selecționare* – operațiune arhivistică prin care se rețin pentru păstrare permanentă documentele care aparțin Patrimoniului Arhivistic Național și se elimină cele lipsite de importanță, în urma evaluării lor conform nomenclatorului arhivistic;

10. *arhivă publică* – arhivă creată și/sau deținută de persoane juridice de drept public;

11. *arhivă privată* – arhivă creată și/sau deținută de persoane fizice și juridice de drept privat;

12. *arhivă bisericească* – arhivă ce cuprinde documente create sau deținute de o unitate de cult sau o comunitate religioasă;

13. *arhivă electronică* – sistem electronic de arhivare, împreună cu totalitatea documentelor arhivate;

14. *prelucrare arhivistică* – ansamblul operațiunilor efectuate în scopul realizării evidenței, inventarierii, selecționării și păstrării documentelor de arhivă;

15. *protejarea documentelor de arhivă* – ansamblu de măsuri normative și instituționale vizând identificarea factorilor de risc la care sunt expuse documentele, precum și procedurile și activitățile preventive de asigurare, păstrare, conservare și securitate a acestora;

16. *drept de custodie a documentelor* – dreptul Arhivelor Naționale de a păstra, proteja și conserva documente primite de la persoane fizice și juridice, respectând dreptul de proprietate al depunătorului;

17. *drept de preeminență* – dreptul Arhivelor Naționale de a avea prioritate la cumpărarea oricărui document cu valoare istorică de la persoane fizice și juridice;

18. *instrument de evidență* - document de lucru ce oferă date și informații sintetice privind conținutul și starea de conservare a documentelor în scopul facilitării, administrării și utilizării informațiilor cuprinse în fondurile și colecțiile arhivistice;

19. *valoare arhivistică* – semnificația istorico – documentară sau importanța unui document/ansamblu de documente, determinată de conținutul sau caracteristicile specifice ale suportului, ce justifică păstrarea permanentă.

Secțiunea 2

Arhivele publice și arhive private

Art. 5 . (1) Documentele ce fac parte din Patrimoniul Arhivistic Național al României se păstrează în arhive publice, bisericești sau private, cu asigurarea măsurilor de depozitare, protejare, și accesibilitate în condițiile prezentei legi.

(2) Arhivele publice și arhivele bisericești au statut de utilitate publică și se supun prevederilor prezentei legi.

(3) Arhivele private pot primi statut de arhivă de utilitate publică, dacă sunt organizate și au accesibilitatea asigurată în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(4) Arhivele publice rezultate din activitatea:

- a) persoanelor juridice de drept public;
- b) persoanelor juridice de drept privat sau persoanelor fizice care îndeplinesc un serviciu public;
- c) oricărei persoane fizice sau juridice, dacă acestea se află în temeiul unui titlu valabil, în proprietatea Arhivelor Naționale;

(5) Constituie arhive publice și arhivele create de către Partidul Comunist Român în perioada 1921- 1989, respectiv de către instituțiile statului comunist în perioada 1945- 1989.

Art. 6. - Arhivele private sunt arhive create sau deținute pe parcursul existenței de persoane fizice private și nu sunt accesibile publicului decât în vederea cercetării și numai cu consimțământul expres al proprietarului ori al deținătorului de drept .

CAPITOLUL II

Organizarea și atribuțiile Arhivelor Naționale

Secțiunea 1

Organizarea Arhivelor Naționale

Art. 7. - (1) Administrarea, protejarea și folosirea în interes public a documentelor care fac parte din Patrimoniul Arhivistic Național al României se asigură de către statul român prin Arhivele Naționale.

(2) Arhivele Naționale funcționează ca instituție specializată în subordinea Ministerului Administrației și Internelor, cu personalitate juridică, cu o structură organizatorică proprie, formată din aparat central și teritorial.

Art. 8. - (1) Structura organizatorică, statele de funcții și regulamentul de organizare și funcționare a Arhivelor Naționale se aprobă prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(2) Arhivele Naționale sunt conduse de un director general, numit prin ordin al ministrului administrației și internelor, în condițiile legii.

Art. 9. - (1) În cadrul Arhivelor Naționale funcționează un Consiliu științific, ca organism colegial, cu rol consultativ, format din specialiști ai Arhivelor Naționale, personalități ale vieții științifice, precum și din reprezentanți ai principalilor creatori și deținători de arhive.

(2) Consiliul științific analizează și formulează propuneri, referitoare la organizarea și dezvoltarea activității arhivistice în întregul ei.

(3) Atribuțiile și modul de organizare și funcționare a Consiliului științific se stabilesc prin regulament propriu, aprobat de către directorul general al Arhivelor Naționale.

Secțiunea a 2-a

Atribuțiile Arhivelor Naționale

Art. 10.- (1) Arhivele Naționale, prin structurile lor specializate, îndrumă și controlează creatorii și deținătorii de arhive, în scopul asigurării desfășurării unitare a activităților arhivistice, indiferent de suportul pe care se află informația.

(2) Arhivele Naționale îndeplinesc următoarele atribuții:

- a) elaborează, în conformitate cu prevederile prezentei legi, norme, regulamente, instrucțiuni și metodologii de lucru pentru organizarea și desfășurarea întregii activități arhivistice, aprobate de directorul general al Arhivelor Naționale,

b) acordă asistență de specialitate, îndrumă și controlează aplicarea prevederilor legislației în vigoare referitoare la activitatea de arhivă, la creatorii și deținătorii de arhive și stabilesc măsurile ce se impun, potrivit legii;

c) preiau de la creatorii și deținătorii de arhivă documentele clasate, care fac parte din Patrimoniul Arhivistic Național al României, indiferent de suportul acestora, în condițiile și la termenele prevăzute în prezenta lege;

d) asigură evidența, inventarierea, selecționarea, clasarea, păstrarea și folosirea în interes public a documentelor de arhivă preluate;

e) garantează accesul la documentele pe care le dețin, în scopuri științifice, cu respectarea termenelor și a condițiilor prevăzute de prezenta lege;

f) eliberează la cerere, potrivit legii, copii, certificate și extrase de pe documentele cu valoare practică pe care le dețin dacă acestea se referă la drepturi care îl privesc pe solicitant;

g) asigură conservarea documentelor de arhivă pe bază de microfilme și alte forme de reproducere adecvate, precum și restaurarea celor degradate;

h) constituie, dezvoltă și administrează sistemul informatic al Arhivelor Naționale;

i) redactează și editează „Revista Arhivelor” și alte publicații de specialitate, necesare activității arhivistice, promovării accesului la informațiile de interes public, precum și pentru cercetarea științifică și punerea în valoare a documentelor care fac parte din Patrimoniul Arhivistic Național al României;

j) asigură, prin Facultatea de Arhivistică și Școala Națională de Perfecționare Arhivistică, pregătirea, specializarea și atestarea personalului care desfășoară activitate arhivistică;

k) la cerere sau din oficiu, în urma procedurii de clasare, atestă apartenența documentelor la Patrimoniul Arhivistic Național al României;

l) întreține și dezvoltă relații, în domeniul arhivistic, cu organisme și instituții similare din străinătate și asigură aplicarea convențiilor și acordurilor internaționale privind domeniul arhivistic..

CAPITOLUL III

Obligațiile creatorilor și deținătorilor de arhive

Secțiunea 1

Evidența documentelor

Art. 11. Creatorii și deținătorii de arhive sunt obligați să înregistreze și să țină evidența documentelor intrate, a celor create pentru uz intern, precum și a celor ieșite, conform modelului de registru prevăzut în Anexa nr. 1.

Art. 12. - (1) Anual, creatorii și deținătorii de arhive sunt obligați să grupeze documentele în unități arhivistice, potrivit nomenclatorului arhivistic, care se întocmește de către fiecare creator pentru documentele proprii.

(2) Nomenclatoarele arhivistice întocmite, potrivit Anexei nr.2, de către creatorii și deținătorii de arhive de la nivel central, atât pentru documentele proprii, cât și pentru cele ale unităților subordonate, se confirmă de către directorul general al Arhivelor Naționale.

(3) Creatorii de arhive fără subordonare centrală, de orice fel, întocmesc nomenclatoare arhivistice proprii, care vor fi confirmate de către directorii direcțiilor județene ale Arhivelor Naționale în a căror rază teritorială își au sediul.

Art. 13. (1) Pentru toate unitățile arhivistice constituite în decursul unui an, creatorii și deținătorii de arhive sunt obligați să întocmească inventare, prin compartimentele din structurile proprii.

(2) Unitățile arhivistice, însoțite de inventare, întocmite potrivit Anexei nr. 3, se depun la arhiva respectivei creator de arhive în anul următor de la constituire, pe bază de procese-verbale de predare-primire, întocmite potrivit Anexei nr. 4.

(3) Evidența tuturor intrărilor și ieșirilor de unități arhivistice din depozitul de arhivă se ține pe baza unui registru, conform modelului prevăzut în Anexa nr. 5.

(4) Scoaterea documentelor din evidența arhivei se realizează pe bază de proces-verbal, numai cu aprobarea conducerii creatorilor și deținătorilor de arhivă și confirmarea Arhivelor Naționale sau al direcțiilor județene ale Arhivelor Naționale, după caz, în funcție de creatorii de arhive de la nivel central sau local, în urma selecționării, transferului în alt depozit de arhivă sau ca urmare a distrugerii provocate de calamități naturale, ori de un eveniment imprevizibil și de neînălăturat.

Secțiunea a 2 – a **Clasarea documentelor**

Art. 14. (1) În cadrul Arhivelor Naționale funcționează Comisia Centrală de evaluare și clasare a documentelor, în scopul stabilirii valorii lor arhivistice sau practice, și stabilirea apartenenței la Patrimoniul Arhivistic Național; în cadrul structurilor subordonate Arhivelor Naționale funcționează câte o comisie de evaluare și clasare proprie.

(2) Organizarea și funcționarea comisiilor de evaluare și clasare se stabilesc prin regulamentul aprobat prin decizia directorului general al Arhivelor Naționale și se publică în Monitorul Oficial al României.

(3) Procedura de evaluare și clasare a documentelor este stabilită prin normele metodologice de aplicare ale prezentei legi, elaborate de Arhivele Naționale și aprobate prin Ordin al ministrului administrației și internelor.

Art. 15. (1) În fiecare unitate creatoare și deținătoare de arhive funcționează în mod obligatoriu câte o comisie de selectare, numită de conducătorul unității respective, compusă din: președinte, secretar și un număr impar de membri, desemnați din rândul personalului propriu.

(2) Comisia prevăzută la alin.(1) se întrunește anual sau de câte ori este necesar, pentru a analiza fiecare unitate arhivistică în parte, stabilindu-i valoarea istorică sau practică. Hotărârea luată se consemnează într-un proces-verbal, întocmit potrivit Anexei nr.6.

(3) Procesul-verbal de selecționare, aprobat de conducerea unității creatoare sau deținătoare de arhive, însoțit de inventarele documentelor propuse spre eliminare ca fiind lipsite de valoare sau cu termen de păstrare expirat, precum și de inventarele documentelor care se păstrează permanent, pentru perioada supusă selecționării, se înaintează, spre confirmare, Arhivelor Naționale, sau, după caz, direcțiilor județene.

(4) În cazul creatorilor și deținătorilor de arhive la care nu se poate constitui comisie de selecționare, răspunderea pentru selecționarea arhivei revine administratorului unic, judecătorului sindic sau lichidatorului, după caz.

Art.16 - (1) Clasarea arhivelor private, în urma procedurii de evaluare și clasare nu implică schimbarea regimului de proprietate al acestora.

(2) Clasarea arhivelor private se realizează din inițiativa Arhivelor Naționale sau la solicitarea proprietarului, potrivit următoarelor criterii:

- a) domeniul de activitate;
- b) importanța istorică și culturală a fondurilor și colecțiilor aflate în arhiva deținută;
- c) aria geografică de activitate;

d) tradiția mărcii înregistrate;

e) alte elemente care pot justifica un interes public.

(3) Deschiderea procedurii de clasare se face în termen de 30 de zile de la data notificării de către Arhivelor Naționale sau, după caz, în termen de 90 de zile de la data înregistrării solicitării proprietarului.

(4) În vederea clasării, proprietarii arhivelor private au obligația de a permite personalului împuternicit al Arhivelor Naționale accesul la documente.

(5) Clasarea arhivelor private se face în urma deciziei motivate a directorului general al Arhivelor Naționale, în condițiile stabilite prin normele metodologice de la art.14 alin. (3).

(6) Deciziei motivată privind clasarea arhivelor private sau, după caz, a răspunsului nefavorabil al Arhivelor Naționale poate fi atacată în condițiile legii contenciosului administrativ.

Secțiunea a 3 – a Păstrarea documentelor

Art. 17. (1) Creatorii și deținătorii de arhive sunt obligați să-și păstreze arhivele în condiții corespunzătoare, pentru a preîntâmpina distrugerea, degradarea, aducerea în stare de neîntrebuințare, sustragerea sau abandonului acestora.

(2) Creatorii și deținătorii de arhive sunt obligați să-și păstreze arhivele în spații special amenajate.

(3) Spațiile destinate depozitării arhivelor sunt avizate de către Arhivele Naționale sau de către direcțiile județene ale Arhivelor Naționale, după caz, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

(4) Creatorii și deținătorii de arhive sunt obligați să doteze depozitele de arhivă, ținând cont de formatul și suportul documentelor, cu mijloace adecvate de păstrare și de protejare a acestora, precum și cu instalații și sisteme de prevenire și stingere a incendiilor și de asigurare anti-efracție.

Secțiunea a 4 – a Depunerea documentelor la Arhivele Naționale

Art. 18. (1) Creatorii și deținătorii de arhive publice, cu excepția celor prevăzuți la art.32-35 depun spre păstrare, la Arhivele Naționale sau la direcțiile județene ale Arhivelor Naționale, după caz, documentele care fac parte din Patrimoniul Arhivistic Național al României, după cum urmează:

a) documentele fotografice și peliculele cinematografice, după 20 de ani de la crearea lor;

b) documentele scrise, cu excepția actelor de stare civilă, după 30 de ani de la crearea lor;

c) documentele tehnice și înregistrările electronice, sonore și audio-video, după 50 de ani de la crearea lor;

d) actele de stare civilă, după 100 de ani de la întocmirea lor;

e) matricele sigilare confecționate din metal, având înscrise însemne legale și denumirea unității, după scoaterea lor din uz.

(2) Arhivele Naționale și direcțiile sale județene pot prelungi termenul de păstrare a documentelor la creatorii și deținătorii de arhive, până la asigurarea spațiilor necesare preluării lor.

Art. 19. (1) Creatorii și deținătorii de arhive pot deține documente care fac parte din Patrimoniul Arhivistic Național al României și după expirarea termenului de depunere, dacă

sunt necesare în desfășurarea activității lor, pe baza aprobării directorului general al Arhivelor Naționale, în cazul creatorilor și deținătorilor de arhive de la nivel central, și a directorilor direcțiilor județene ale Arhivelor Naționale, pentru ceilalți creatori și deținători, în condițiile prezentei legi.

(2) Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Externe, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază, alte organisme cu atribuții în domeniul securității naționale, cultele religioase recunoscute, potrivit legii, și Academia Română pot păstra documentele care privesc activitatea proprie, în condițiile prezentei legi, și după expirarea termenelor prevăzute la art.18.

(3) Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, pe durata funcționării, își organizează arhiva proprie conform prevederilor prezentei legi, iar documentele preluate de la alți creatori și deținători de arhivă se organizează conform prevederilor Legii nr.187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică.

(4) Arhiva Națională de Filme, Societatea Română de Televiziune și Societatea Română de Radiodifuziune își păstrează și administrează documentele fotografice, precum și peliculele cinematografice, înregistrările sonore și audio-video, în conformitate cu regulamentele proprii de organizare și funcționare.

(5) Instituțiile prevăzute la alin. (2) și (4) își păstrează și administrează documentele pe care le creează/dețin în conformitate cu normativele proprii privind arhiva și se supun controlului de specialitate al Arhivelor Naționale pentru documentele cu valoare arhivistică.

(6) Normativele prevăzute la alin. (5) se supun avizării Arhivelor Naționale.

Art. 20. (1) Creatorii și deținătorii de arhivă, care intenționează să vândă documente ce fac parte din Patrimoniul Arhivistic Național al României sunt obligați să comunice aceasta Arhivelor Naționale sau, după caz, direcțiilor județene ale Arhivelor Naționale, care au drept de preemțiune la cumpărare și care trebuie să se pronunțe în termen de 60 de zile de la data înregistrării comunicării.

(2) Vânzarea documentelor din Patrimoniul Arhivistic Național al României se poate realiza numai după renunțarea la exercitarea dreptului de preemțiune sau după expirarea termenului prevăzut la alin.(1), în cazul în care titularul dreptului de preemțiune nu se pronunță asupra exercitării acestuia.

(3) Vânzarea documentelor ce fac parte din Patrimoniul Arhivistic Național al României către Arhivele Naționale *exonerează vânzătorul de plata taxelor ce decurg și a impozitelor datorate la bugetul de stat, după caz, bugetelor locale.*

Art. 21. – (1) În cazul declarării falimentului, în condițiile legii, a unui creator de documente, fără ca activitatea acestuia să fie continuată de altul, documentele cu valoare istorică, se preiau de Arhivele Naționale sau de către serviciile județene/Serviciul municipiului București ale Arhivelor Naționale, iar documentele cu valoare practică, în baza cărora se eliberează copii, certificate și extrase privind drepturile referitoare la stagiile de cotizare la asigurările sociale ale cetățenilor se predau, pe bază de contract, operatorilor economici autorizați în prestarea de servicii arhivistice.

(2) În cazul persoanelor juridice pentru care s-a declarat falimentul, finanțarea transferului arhivei către un operator economic autorizat să presteze servicii arhivistice se va face, cu prioritate, de către lichidator, din fondul de lichidare, în condițiile art. 4 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare sau, după caz, din averea debitorului.

(3) În vederea realizării activităților prevăzute la alin 1, se instituie obligația notificării Arhivelor Naționale sau, după caz, a serviciilor județene/Serviciul Municipiului București, după cum urmează:

- a) de către lichidatori: cu privire la deschiderea procedurii insolvenței unui creator sau deținător de documente și, în termen de 15 zile de la încheierea contractelor prevăzute la alin. 1, cu privire la datele de identificare ale operatorilor economici autorizați în prestarea de servicii arhivistice cărora le-au fost predate spre păstrare și administrare documentele creatorilor dizolvați;
- b) de către operatorii economici prevăzuți la lit. a), cu respectarea termenului de 15 zile de la încheierea contractelor prevăzute la alin. 1 cu privire la documentele preluate în baza contractelor prevăzute la alin. 1.

(4) În scopul informării publice, se instituie obligația de a publica informații relevante privind situația documentelor preluate de la creatorii dizolvați, astfel:

- a) pentru operatorii economici prevăzuți la alin. 1, prin orice mijloace accesibile publicului;
- b) pentru Arhivele Naționale, ca urmare a notificării prevăzute la alin. 3, prin pagina proprie de internet.

Art. 22. Creatorii și deținătorii de arhive, care își schimbă regimul de proprietate sau își modifică obiectul de activitate, precum și noii deținători care preiau patrimoniul au obligația să dispună măsuri pentru păstrarea, conservarea și evidența documentelor de arhivă, potrivit prezentei legi.

Art. 23. Documentele care fac parte din Patrimoniul Arhivistic Național al României odată intrate, potrivit legii, în inventarele și depozitele Arhivelor Naționale și/ sau ale direcțiilor județene ale Arhivelor Naționale, nu mai pot fi retrase din administrarea acestora, decât dacă înregistrările s-au făcut în regim de custodie.

CAPITOLUL IV

Folosirea în interes public a arhivelor

Art. 24. (1) Documentele de arhivă pot fi folosite de creatori, deținători sau de orice alte persoane, în scopul cercetării științifice, rezolvării unor lucrări administrative, eliberării de copii, certificate, extrase și adeverințe, precum și pentru informări, acțiuni culturale și alte asemenea activități.

(2) Documentele de arhivă pot fi cercetate, la cerere, după 30 de ani de la crearea lor, cu excepția celor prevăzute la art.26 și a cazurilor în care legea prevede un termen de acces diferit pentru public.

(3) Documentele de arhivă pentru care nu s-a împlinit termenul prevăzut la alin.(2) pot fi cercetate cu aprobarea conducerii unității creatoare sau deținătoare de arhive, în condițiile legii.

Art. 25. (1) Arhivele Naționale și creatorii de documente au obligația să elibereze, la cerere, potrivit legii, copii, certificate și extrase de pe documentele de arhivă cu valoare practică pe care le dețin, inclusiv de pe cele prevăzute la art.21 alin.(2), pentru care nu s-au împlinit termenele de acces și cele prevăzute la art.23, dacă acestea se referă la drepturi care îl privesc pe solicitant.

(2) Copiile eliberate de Arhivele Naționale și direcțiile județene ale Arhivelor Naționale au în fața justiției aceeași valoare ca și înscrisurile de pe care au fost eliberate.

(3) În scopul cercetării, persoanele interesate pot solicita și obține copii ale documentelor cu valoare istorică, în urma unei solicitări scrise, motivate și avizate de conducerea unității de arhive.

(4) Serviciile prevăzute la alin.(1), prestate de către Arhivele Naționale se efectuează, contra cost, dacă legea nu dispune altfel.

(5) Comercializarea în țară sau străinătate a copiilor unor documente, indiferent de suport, aflate păstrarea Arhivelor Naționale ale României se face în condițiile legii.

Art. 26. (1) Accesul la documentele ce conțin informații care pot afecta interesele și siguranța națională, drepturile și libertățile cetățenilor, se asigură, în vederea cercetării, după cum urmează:

- a) documentele referitoare la securitatea națională, după 100 de ani de la crearea lor;
- b) documentele privind politica externă, după 50 de ani de la crearea lor;
- c) documentele reprezentând fișele individuale de recensământ al populației și proprietăților, după 40 de ani de la crearea lor;
- d) documentele privind viața privată a unei persoane, după 40 de ani de la decesul acesteia;
- e) documentele societăților comerciale cu capital privat, după 50 de ani de la crearea lor;
- f) documentele notariale și judiciare, după 50 de ani de la crearea lor;
- g) documentele fiscale, după 50 de ani de la crearea lor;
- h) dosarele personale, după 75 de ani de la crearea lor;
- i) registrele de stare civilă, după 100 de ani de la crearea lor;
- j) documentele medicale, după 30 de ani de la deces.

(2) Arhivele create de structurile fostului regim comunist se dau în cercetare, după prelucrarea lor arhivistică.

Art. 27. Documentele a căror stare fizică este necorespunzătoare se dau în cercetare sub formă de copii.

Art. 28. (1) Documentele se dau în cercetare numai după ordonarea, inventarierea și selecționarea lor.

(2) Documentele prevăzute la art.26 pot fi consultate, înainte de expirarea termenelor prevăzute, la solicitarea justificată a celui interesat, cu aprobarea conducătorului unității deținătoare.

(3) În termen de 30 de zile lucrătoare de la data înregistrării cererii prevăzute la alin.(2), conducătorul unității creatoare sau deținătoare va comunica în scris acordul sau refuzul motivat.

Art. 29. (1) Documentele care fac parte din Patrimoniul Arhivistic Național pot fi expuse public în original, numai în condiții de securitate adecvate conform legii, care să nu afecteze starea de conservare și, numai cu aprobarea directorului general al Arhivelor Naționale sau a directorilor direcțiilor județene, asigurându-se protejarea fizică a acestora.

(2) În termen de 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Arhivele Naționale vor publica pe Internet, lista fondurilor și colecțiilor deținute.

(3) În cazul fondurilor, colecțiilor, părților structurale sau unităților arhivistice închise accesului publicului se va menționa baza legală și termenul de expirare a restricției.

(4) Documentele cu valoare istorică administrate de Arhivele Naționale pot fi publicate fără restricții, cu indicarea exactă a arhivei de proveniență și a cotei unității arhivistice. Editorul este obligat să trimită un exemplar din lucrarea editată arhivei de proveniență a documentului publicat.

(5) Arhivele Naționale își păstrează drepturile conferite de lege asupra imaginii documentului.

(6) Cercetătorii pot publica imaginea documentului doar cu acordul scris al conducerii arhivei de proveniență, care poate fi acordat gratis sau contra cost.

CAPITOLUL V

Personalul care desfășoară activitate arhivistică

Art. 30. (1) Creatorii și deținătorii de arhive, cu excepția persoanelor fizice, au obligația de a înființa compartimente de arhivă sau de a desemna persoane responsabile cu probleme de arhivă, în funcție de valoarea, cantitatea și genul documentelor.

(2) Încadrarea și desemnarea personalului care desfășoară activitate de arhivă, structura și competența acestor compartimente de arhivă se stabilesc de către conducerea unității creatoare și deținătoare de arhive, cu avizul Arhivelor Naționale sau, după caz, al direcțiilor județene ale Arhivelor Naționale.

Art. 31. (1) Personalul Arhivelor Naționale se compune din funcționari publici, denumiți arhiviști și arhivari, și personal contractual.

(2) Formarea, perfecționarea și atestarea personalului de specialitate din Arhivele Naționale și din unitățile creatoare și deținătoare de documente de arhivă se realizează prin Facultatea de Arhivistică și Școala Națională de Perfecționare Arhivistică, atât în regim public cât și privat.

CAPITOLUL VI Arhivele publice

Rețeaua arhivelor publice

Art. 32. – În cadrul rețelei arhivelor publice funcționează:

- a) Arhivele Naționale;
- b) arhivele județene;
- c) Arhiva Academiei României;
- d) arhivele universitare;
- e) arhivele muzeelor naționale și județene;
- f) arhivele Ministerului Muncii și Protecției Sociale;
- g) Arhiva Centrală a Ministerului Apărării Naționale;
- h) Arhiva Centrală a Ministerului Afacerilor Externe;
- i) Arhiva Centrală a Serviciului Român de Informații;
- j) Arhiva Centrală a Serviciului Român de Informații Externe;
- k) Arhiva Centrală a Serviciului de Protecție și Pază;
- l) Arhivele Centrale ale altor organe cu atribuții în domeniul siguranței naționale;
- m) Arhiva Națională de Filme;
- n) arhivele documentelor audio și audiovizuale ale societăților publice de radiodifuziune respectiv televiziune;
- o) alte arhive centrale specializate.

Art. 33. – (1) Arhivele Naționale se organizează în subordinea Ministerului Administrației și Internelor.

(1) Arhivele județene se organizează în subordinea consiliilor județene.

(2) Arhivele Academiei Române, arhivele universitare, precum și arhivele muzeelor se organizează respectiv, în cadrul Academiei Române, în cadrul universităților, sau după caz în cadrul muzeelor.

(3) Arhivele centrale ale autorităților enumerate la art. 32 se organizează în subordinea ministerelor respective.

(4) Arhivele organismelor cu atribuții în domeniul siguranței naționale enumerate la art. 5 se organizează în cadrul structurilor respective.

(5) Arhiva Națională de Filme se organizează în subordinea Consiliului Național al Cinematografiei.

(6) Arhivele de documente audio și audiovizuale ale serviciilor publice de radiodifuziune și televiziune se organizează în cadrul societăților respective.

(7) Arhivele bisericești se organizează în subordinea episcopatelor cultelor legal recunoscute.

(8) Alte arhive specializate se organizează prin legi speciale.

Art. 34. – Arhivele Județene au următoarele atribuții:

- a) preiau de la creatorii și deținătorii de arhivă ale administrației publice ale autorităților autonome ale societăților și companiilor naționale ale regiilor autonome naționale județene și locale, precum și de la organismele deconcentrate ale ministerelor și celorlalte autorități centrale documentele care fac parte din Fondul Arhivistic al României în condițiile și la termenele prevăzute în prezenta lege;
- b) asigură evidența, inventarierea, selecționarea, clasarea, păstrarea și folosirea documentelor pe care le dețin;
- c) asigură evidența documentelor pe care le dețin, pe bază de microfilme, suport informatic și alte forme de reproducere adecvate;
- d) asigură și dezvoltă banca de date a arhivei județene respective și sistemul propriu de informare și documentare;
- e) întocmesc, fac publice și transmit către Arhivele Naționale lista cuprinzând documentele de interes public pe care le dețin.

Art. 35. – Arhivele structurilor cu activitate în domeniul siguranței naționale au următoarele atribuții:

- a) asigură colectarea, centralizarea, evidența, inventarierea, selecționarea, documentelor deținute, colectate, produse, primite sau preluate prin orice mod legal de unitatea în cadrul sau în subordinea căreia funcționează;
- b) asigură evidența documentelor pe care le dețin, pe bază de microfilme, suport informatic și alte forme de reproducere adecvate;
- c) asigură protejarea adecvată a documentelor care conțin informații clasificate, precum și accesul liber la documentele ce nu sunt clasificate, care au depășit perioada de restricționare conform legii, sau accesul cercetătorilor la documentele deschise cercetării științifice;
- d) întocmesc, fac publice și transmit către Arhivele Naționale, lista cuprinzând documentele de interes public pe care le dețin.

Art. 36. – Arhivele publice și cele de utilitate publică, altele decât cele prevăzute la art. 32, 33, 34 și 35 au următoarele atribuții:

- a) asigură colectarea, centralizarea, evidența, inventarierea, selecționarea, păstrarea și folosirea documentelor deținute, colectate, produse, primite, cumpărate sau preluate, prin orice alt mod legal de autoritatea, instituția sau societatea în cadrul sau în subordinea căreia funcționează;
- b) asigură documentelor pe care le dețin forme de reproducere adecvate pe bază de microfilme, pe suport informatic precum și alte forme de reproducere;
- c) asigură și dezvoltă o bază de date a arhivei respective și sistemul propriu de informare și documentare;
- d) întocmesc, fac publice și transmit către Arhiva Națională lista cuprinzând documentele de interes public pe care le dețin.

Crearea documentelor

Art. 37. – (1) Creatorii de arhive publice au obligația de a întocmi documentele care să reflecte activitățile pe care le desfășoară.

(2) Creatorii de arhive publice au obligația de a înregistra și de a ține evidența documentelor intrate și ieșite, precum și a celor create pentru uz intern.

(3) Persoana care încetează raporturile de activitate cu creatorul de arhive publice are obligația de a preda, pe bază de proces-verbal, superiorului ierarhic, succesorului în funcție sau unei comisii desemnate aflate în uz, create și primite în exercitarea funcției sale.

Nomenclatorul arhivistic

Art. 38. – (1) Creatorii de arhive publice, altele decât de la art. 32-35, au obligația de a întocmi un nomenclator arhivistic și de a-l înainta spre confirmare Arhivelor Naționale.

(2) Anual, pe baza nomenclatorului prevăzut la alin. (1), creatorii de arhive publice au obligația de a grupa documentele în unități arhivistice.

(3) Condițiile referitoare la întocmirea și utilizarea nomenclatorului arhivistic se stabilesc prin normele metodologice.

Instrumente de evidență a documentelor

Art. 39 – (1) Creatorii de arhive publice au obligația de a întocmi instrumente de evidență pentru toate unitățile arhivistice pe care le constituie în decursul unui an.

(2) Anual, creatorii de arhive publice, precum și muzeele și bibliotecile publice care dețin documente incluse în Patrimoniul Arhivistic Național au obligația de a transmite Arhivelor Naționale instrumente de evidență a documentelor cu termen de păstrare permanent, pe suport de hârtie și în format electronic.

Scoaterea unităților arhivistice din evidențe

Art. 40. – (1) Scoaterea unităților arhivistice din evidențe se face ca urmare a:

- a) selecționării;
- b) predări la Arhivele Naționale;
- c) distrugerii provocate de calamități naturale sau de un alt eveniment imprevizibil și de neînlăturat.

(2) Scoaterea unităților arhivistice din evidențe se realizează:

- a) după primirea confirmării scrise din partea Arhivele Naționale, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a);
- b) cu înștiințarea în scris a Arhivele Naționale, de către proprietar sau deținător, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) – c);

(3) Selecționarea prevăzute la alin. (1) lit. a) se realizează potrivit procedurii stabile prin normele metodologice, de către comisia de selecționare numită de proprietar.

Eliminarea documentelor din arhivele publice

Art. 41. – (1) Documentele aflate în arhivelor publice pot fi eliminate numai după primirea confirmării scrise a Arhivei Naționale.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în ceea ce privește documentele declasificate în condițiile legi.

Scoaterea temporară a documentelor din arhivele publice

Art. 42. – Documentele care constituie probe într-un proces penal sau pentru cercetarea administrativă pot fi scoase temporar din arhivele publice numai pe bază de proces-verbal și după executarea copiilor de înlocuire, care se păstrează în arhiva proprietarului până la reintegrarea originalelor.

Organizarea activităților

Art. 43. – (1) Proprietarii de arhive publice au obligația de a organiza activitățile privind administrarea, utilizarea și protejarea arhivelor și de a încadra arhiviști/arhivari, proporțional cu volumul de documente create și deținute.

(2) Organizarea activităților privind administrarea, utilizarea și protejarea arhivei se realizează pe bază de normative proprii, elaborate de proprietar și avizate favorabil de Arhiva Națională.

CAPITOLUL VII

Arhivele private

Art. 44. În sensul prezentei legi sunt considerați creatori și deținători de arhive private:

- a) societățile comerciale cu capital privat, aflate pe teritoriul României;
- b) asociațiile și fundațiile, constituite potrivit legii;
- c) cultele religioase recunoscute potrivit legii;
- d) asociațiile profesionale;
- e) orice persoană fizică.

Art. 45. (1) Deținătorii de arhive private care posedă documente ce fac parte din Patrimoniul Arhivistic Național al României, astfel cum sunt definite la art.3, sunt obligați ca, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, să depună la Arhivele Naționale un exemplar al inventarelor acestor documente.

(2) Încadrarea documentelor în categoria celor cu valoare arhivistică, prevăzute la alin.(1) se face de către împuterniciții Arhivelor Naționale, în prezența deținătorului legal.

Art. 46. (1) Împotriva încadrării documentelor prevăzută la art.47 alin. (2), deținătorii de arhive private pot face contestație, în termen de 30 de zile de la primirea comunicării, la directorul general al Arhivelor Naționale.

(2) Împotriva soluției date de directorul general al Arhivelor Naționale, persoanele prevăzute la alin. (1) pot formula plângere la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii.

Art. 47. (1) Pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor **art.21**, Arhivele Naționale au următoarele atribuții și obligații:

- a) să controleze evidența și starea de conservare a arhivelor private, precum și a documentelor din Patrimoniul Arhivistic Național al României;
- b) să verifice și să confirme nomenclatoarele arhivistice și lucrările de selecționare întocmite de creatorii și deținătorii de arhive private;
- c) să respecte clauzele privind folosirea informațiilor din arhivele private convenite cu deținătorii acestora.

(2) Arhivele Naționale pot acorda, în condițiile legii, asistență de specialitate creatorilor și deținătorilor de arhive private în baza unei convenții încheiate între părți.

Art. 48. (1) Proprietarii de arhive private pot transmite prin donații Arhivelor Naționale dreptul de proprietate asupra documentelor proprii care fac parte din Patrimoniul Arhivistic Național, sau le pot depune în custodia acestora.

(2) În contractul de custodie, conform alin. (1), vor fi prevăzute clauzele privind condițiile de acces la documentele depuse.

(3) Creatorii și deținătorii de arhive private, care nu au posibilitatea de păstrare și conservare a documentelor, pot recurge la societăți comerciale, care au ca obiect de activitate depozitarea și conservarea documentelor de arhivă.

(4) Creatorii și deținătorii prevăzuți la alin. (1) răspund nemijlocit de efectuarea operațiunilor de prelucrare arhivistică a documentelor pe care le dețin.

Art. 49. Înainte de înscrierea la Registrul comerțului și de efectuarea serviciilor prevăzute la art.34 alin. (3), societățile comerciale care au ca obiect de activitate depozitarea și conservarea documentelor de arhivă sunt obligate să obțină avizul din partea Arhivelor Naționale.

Art. 50. (1) Societățile comerciale care au ca obiect de activitate reciclarea hârtiei sunt obligate să solicite ofertantului aprobarea Arhivelor Naționale în cazul în care obiectul tranzacției îl constituie documentele de arhivă.

(2) Se interzice achiziționarea de documente de arhivă în vederea reciclării, fără aprobarea prevăzută la alin.(1).

Art. 51. (1) Arhivele bisericești, ale cultelor religioase legal recunoscute se organizează în subordinea episcopatelor.

(2) Arhivele specializate se organizează prin legi speciale.

CAPITOLUL VIII

Răspunderi și sancțiuni

Art. 52. Nerespectarea dispozițiilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea contravențională, civilă sau penală.

Art. 53. Sustragerea, distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntrebuințare a documentelor care fac parte din Patrimoniul Arhivistic Național al României, constituie infracțiuni și se pedepsesc potrivit prevederilor Codului penal.

Art. 54. Scoaterea peste frontieră a documentelor care fac parte din Patrimoniul Arhivistic Național al României precum și înstrăinarea acestora către persoane fizice sau persoane juridice străine fără drept, constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 7 ani.

Art. 55. Constituie contravenții următoarele fapte:

a) refuzul creatorilor și deținătorilor de arhive de a se supune controlului exercitat de împuterniciții Arhivelor Naționale;

b) nerespectarea de către creatorii și deținătorii de arhive a procedurii de comunicare, conform legii, în termen de 30 de zile, a documentelor care le atestă înființarea, reorganizarea sau desființarea, în condițiile legii;

c) nerespectarea procedurii de întocmire a nomenclatorului arhivistic și de inventariere a documentelor de către creatorii și deținătorii de arhive, potrivit art.12 și art.13;

d) nerespectarea procedurii de predare de către compartimentele unității creatoare, la arhiva proprie, a documentelor, pe bază de inventar și proces-verbal de predare-primire, conform prevederilor art.13 alin. (2);

e) neselecționarea documentelor, de către creatorii și deținătorii de arhive, la termenele prevăzute în nomenclatoarele arhivistice proprii, în condițiile prevăzute de art. 15;

f) neasigurarea condițiilor corespunzătoare de păstrare și protejare a documentelor create și deținute de către creatorii și deținătorii de arhive, potrivit art.17;

g) neîndeplinirea obligației de predare la Arhivele Naționale sau, după caz, la direcțiile județene ale Arhivelor Naționale a documentelor care fac parte din Patrimoniul Arhivistic

Național al României, la expirarea termenelor prevăzute la art. 18 alin. (1) ori în condițiile prevăzute la art.21 alin.(1);

h) neîndeplinirea obligației de depunere la Arhivele Naționale sau la direcțiile județene ale Arhivelor Naționale, după caz, de către creatorii și deținătorii de arhive, a inventarelor documentelor pe care le dețin, la expirarea termenelor de depunere, în condițiile prevăzute la art.20;

i) vânzarea documentelor care fac parte din Patrimoniul Arhivistic Național al României, fără respectarea dreptului de preemțiune al Arhivelor Naționale de a le cumpăra, potrivit prevederilor art.21 alin.(2);

j) nerespectarea prevederilor art.22 alin.(3) și art.23;

k) nerespectarea prevederilor art.25 alin. (1);

l) nedesemnarea personalului responsabil de arhivă sau încadrarea și desemnarea acestuia fără avizul Arhivelor Naționale, conform art.29;

m) nedeclararea la Arhivele Naționale, în termenul prevăzut la art. 45, a documentelor provenind din fonduri și colecții arhivistice publice;

n) efectuarea de servicii de către societățile comerciale care au ca obiect de activitate depozitarea și conservarea documentelor de arhivă, cu încălcarea prevederilor art. 50;

o) vânzarea-cumpărarea documentelor de arhivă, cu încălcarea prevederilor art. 50 alin.(2).

p) scoaterea arhivelor din evidență sau mutarea lor în alt depozit fără aprobarea Arhivelor Naționale sau a direcțiilor județene

r) lipsa avizului Arhivelor Naționale pentru spațiile de depozitare a arhivei

Art. 56. (1) Contravențiile prevăzute la art. 55 se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 1 000 lei la 5 000 lei, cele prevăzute la lit. a), b), d), e), h) și m);

b) cu amendă de la 5 000 lei la 10 000 lei, cele prevăzute la lit. c), i), j) și l);

c) cu amendă de la 10 000 lei la 25 000 lei, cele prevăzute la lit. f), g), k), n) și o), p) și r).

(2) Sancțiunile se aplică și persoanelor juridice.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin.(1), agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(4) În cazul contravenției prevăzută la art. 55 lit. i), Arhivele Naționale pot solicita instanței judecătorești anularea actului de vânzare, chiar și după împlinirea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale, în condițiile legii civile.

Art. 57. Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 55 și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoanele împuternicite de Arhivele Naționale și, după caz, de direcțiile județene ale Arhivelor Naționale.

Art. 58. Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere, în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia, la judecătoria în a cărei rază teritorială a fost săvârșită contravenția.

Art. 59. Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 60. (1) Sumele realizate de către Arhivele Naționale din prestarea unor servicii, în condițiile prevăzute la art.10 și art. 25 alin.(3), se fac venit la bugetul de stat.

(2) Categoriile de servicii și cuantumul taxelor percepute pentru acestea se aprobă de către ordonatorul principal de credite, la propunerea Arhivelor Naționale.

Art. 61. Arhivele Naționale pot beneficia de sponsorizări și finanțări din proiecte naționale și internaționale în condiții legale. Sumele obținute pe această cale nu pot fi folosite sub nici o formă pentru salarizarea personalului.

Art. 62. Dispozițiile din prezenta lege, referitoare la direcțiile județene ale Arhivelor Naționale se aplică în mod corespunzător și Direcției Municipiului București a Arhivelor Naționale.

Art. 63. Dispozițiile prezentei legi se completează, în mod corespunzător, cu prevederile Legii nr.182/2002 privind protecția informațiilor clasificate și ale Legii nr.544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.

Art. 64. Organizarea și desfășurarea activității de arhivare electronică a documentelor și a altor categorii de documente speciale va fi reglementată prin norme metodologice comune ale Ministerului Administrației și Internelor și Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 65. Anexele nr.1 – 6 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 66. (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea Arhivelor Naționale nr.16/1996, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr.71 din 9 aprilie 1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Anexa nr. 1

REGISTRUL DE INTRARE-IEȘIRE

Numărul de înregistrare	Data înregistrării	Numărul și data documentului date de emitent	Numărul de file ale documentului	Numărul anexelor	Emitent	Conținutul documentului în rezumat	Compartimentul căruia i s-a repartizat	Data expedierii	Modul rezolvării	Destinația	Numărul de înregistrare al documentului la care se conexează	Obs.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Aprob
Președintele Consiliului de administrație,
(director)

Se confirmă
Directorul general al Arhivelor Naționale
(Directorul Direcției Județene a Arhivelor Naționale)

NOMENCLATOR ARHIVISTIC
aprobat prin Ordinul (Decizia) nr. din

Direcția	Serviciile	Denumirea dosarului (conținutul pe scurt al problemelor la care se referă)	Termenul de păstrare	Observații
Direcția secretariat și administrativă	A. Serviciul secretariat	1.	Permanent 10 ani 5 ani	
		2.		
		3.		
	B. Serviciul administrativ	1.	Permanent 10 ani 5 ani	
		2.		
		3.		

.....
 (denumirea creatorului)

 (denumirea compartimentului)

INVENTARUL PE ANUL
pentru documentele care se păstrează
permanent sau temporar

Nr. crt.	Indicativul dosarului după nomenclator	Conținutul pe scurt al dosarului, registrului etc.	Datele extreme	Numărul filelor	Observații

Prezentul inventar format din file conține dosare, registre, condici, cartoteci, etc.

Numerele au fost lăsate la, nefiind încheiate.

La preluare au lipsit dosarele de la nr.

Astăzi s-au preluat dosare.

Am predat,

Am primit,

Instituția
(regie autonomă, societate comercială)

PROCES-VERBAL
de predare-primire a documentelor

Astăzi,, subsemnații, delegați ai compartimentului, și, arhivarul instituției, am procedat primul la predarea și secundul preluarea documentelor create în perioada de către serviciul menționat, în cantitate de dosare.

Predarea-primirea s-a făcut pe baza inventarelor anexate, cuprinzând pagini dactilografiate, conform dispozițiilor legale.

Am predat,

Am primit,

[illegible]

.....
 (denumirea creatorului)

 (sediul)

PROCES-VERBAL nr.

Comisia de selecționare, numită prin Ordinul nr. din, selecționând în ședințele din documentele din anii*) avizează ca dosarele din inventarele anexate să fie înlăturate ca nefolositoare, expirându-le termenele de păstrare prevăzute în nomenclatorul unității.

Președinte,

 (numele și prenumele)
 Semnătura

Membri,

 (numele și prenumele)
 Semnătura

Secretar,

 (numele și prenumele)
 Semnătura

*) anii extremi.